

гора—Сейменъ—Одринъ, и по продължение на страничната линия: Никополъ—Орхание—Камарци—Вакарелъ—Ихтиманъ—Т.-Пазарджикъ—Пловдивъ—Одринъ.

Внезапното изникване на Плъвенъ, който врьменно спрѣ руското настѣпление къмъ Цариградъ, дава голѣма тежестъ на тѣзи наши съображения.

Но руската армия трѣбваше да спре не за туй, че въ Плъвенския районъ имаше крѣпости; съвсѣмъ не, толкова повече, че когато тукъ се срѣцнаха двѣтѣ армии, въ този районъ не само крѣпости нѣмаше, но даже и нито единъ стрѣлковъ окопъ. Укрѣпленията изникнаха въ продължение само на една нощъ, и то съвършено внезапно, по силата на обстоятелствата. Именно това е, прочее, което, съ единъ и същи ударъ спрѣ, както дѣйствиата на Шильдеръ-Шульднера съ Криденера, така и поривътъ на Гурко. Това бѣше едно прѣминаване отъ смѣли дѣствия къмъ систематически дѣствия; и стратегическото развърщане на руситѣ бѣше силно скомпроментирано. И при все това, ние твърдимъ, че не четирижгълника спрѣ това развърщане, толкозь повече, че по-послѣ, когато Плъвенъ остана изолиранъ, то, нито източнитѣ, нито западнитѣ турски армии можаха да побъркатъ на руското къмъ Цариградъ движение по двѣтѣ, по-горѣ указани, главни стратегически направления.

Сердаря би чакалъ дълго врьме, ако той би очаквалъ щото единъ Плъвенъ да възникне и въ неговия четирижгълникъ. Щомъ като Русчущката армия пропусна случая да тръгне за Свищовъ, то даже ако Плъвенъ и не би изпъкналъ къмъ дѣсния флангъ на руската армия, то тази послѣдната, слѣдъ едно здраво съсредоточение, като обходеше Шишка, би се явила прѣдъ Одринъ, а генералисимуса напраздно би очаквалъ визитата на своитѣ противници.